

Resolució 556/2024, de 2 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 39/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Masquefa

Informació reclamada: Diversa sobre la celebració de la festa Masquefa en Blanc (MEB).

Sentit de la resolució: Pèrdua parcial d'objecte i estimació parcial

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat parcialment a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

A parer d'aquesta Comissió, una part de la informació sol·licitada i reclamada no ha estat satisfeta per l'Ajuntament de Masquefa, durant el procediment d'aquesta Reclamació. Ens referim al detall de la totalitat d'hores extres efectuades pel personal –a cobrar o a compensar-, tant pel que fa al desenvolupament de la festa MEB com durant els dies de retorn d'entrades (lletres *b*, *c* i *d* de l'antecedent 2). Tractant-se d'informació pública, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a aquesta informació sol·licitada, en la mesura en què tal informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes. Festes populars. Costos. Hores extres. Memòria. Informe policial. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani parcial. Pèrdua parcial sobrevinguda d'objecte. Estimació parcial.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 8 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 39/2024, presentada per una persona electa contra l'Ajuntament de Masquefa, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 28 de setembre de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Masquefa una sèrie d'informacions relatives a la celebració de "Masquefa en Blanc" (MEB), que es reiteren i amplien en una segona sol·licitud d'accés a la informació (SAIP), presentada el dia 7 de novembre de 2023, amb aquesta literalitat:

“El dia 28/09/2023 amb RE 20230011459 vam sol·licitar diferent informació que no se'ns ha respost Referent a MEB. Falta per respondre documentació que ens agradaria que quedi constància que ens la pugueu respondre tan aviat sigui possible.

- a. Costos de MEB amb tot el detall, espectacles, menjars, begudes....,
 - b. Detall de costos d'hores extres de treball a cobrar o compensar. Ens adjunteu el Decret de pagament d'hores extres del mes d'agost. Però aquest document no està especificat per dies per tant no podem desgranar el que corresponen a la Masquefa en Blanc, esperem que ens feu arribar la informació que demanem.
 - c. Detall d'hores de dedicació pel desenvolupament de la Masquefa en Blanc. Possiblement no teniu comptabilitzat en l'horari ordinari a que han dedicat el temps però sí les hores extres i/o a compensar, per tant tan aviat pugueu fer-nos arribar la informació us ho agrairíem.
 - d. Costos d'hores extres i/o a compensar dels treballadors els dies de retorn d'entrades. Com anteriorment he comentat no està especificat els dies de les he per tant no puc esbrinar la quantitat i import que correspon amb el decret que envieu amb els 4 últims dígitos dels DNI.
 - e. Memòria realitzada de la MEB. Enteníem que després de la Roda de premsa ja estava la memòria feta de l'acte i actuacions i decisions preses. Per tant esperem tenir la informació tan aviat sigui possible.
 - f. Afegim un punt, ens heu dit les entrades retornades i també ens agradaria disposar de les fitxes de begudes que es van retornar.
 - g. Referent al informe de la policia, el que ens heu enviat tal i com el títol de l'informe diu es “Incidents empresa de seguretat” volem l'informe policial no referent única i exclusivament a l'empresa de seguretat”.
3. La Reclamació presentada a la GAIP el dia 8 de gener indica que no s'ha rebut resposta de l'Ajuntament, però que s'hauria lliurat una part de la informació. “No rebem la documentació completa”, s'hi exposa literalment.
 4. En data 24 de gener de 2024, la GAIP admet provisionalment la Reclamació i informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El mateix dia 24 de gener la GAIP sol·licita a l'Ajuntament de Masquefa les dades identificatives i de contacte de la persona o persones que la representaran a la sessió de mediació, així com dues possibles dates de la seva conveniència per a la celebrar-la.
6. El 16 de febrer de 2024 la GAIP rep una comunicació de l'Ajuntament de Masquefa relativa a la Reclamació 39/2024, en la qual es diu que ja s'ha donat trasllat de la informació sol·licitada a la part reclamant i s'hi afegeix que:

“Finalment també volem transmetre a aquesta Comissió les següents consideracions en relació a la reclamació d'informació relativa a la festa celebrada a Masquefa en el mes de juliol de 2023 i coneguda com “Masquefa en Blanc” (acrònim MEB):

Primera.- L'actual equip de govern ja va donar contestació al grup de JUNTS PER MASQUEFA de la informació sol·licitada relativa a la festa MEB.

S'adjunten oficis de contestació sobre el particular donades anteriorment.

Segona.- El grup de JUNTS PER MASQUEFA insisteix en seguir demanant una informació de la qual no disposem, com ara una memòria posterior a la festa que no existeix o un informe policial que ja es va enviar i que sembla que no és l'informe que esperaven rebre, però no en tenim cap altra.

Sense cap altra consideració,

SOL·LITEM: que tingueu per resposta en temps i forma la Reclamació 39/2024, així com la documentació que s'adjunta, i es deixi sense efecte la convocatòria de mediació i es doni per finalitzat el procediment”.

7. En data 21 de febrer de 2024, la GAIP trasllada aquesta comunicació de l'Ajuntament a la part reclamant, per si considera oportú efectuar al·legacions davant d'aquesta afirmació de lliurament de la informació.
8. L'11 de març de 2024 la persona electa fa arribar a la GAIP un escrit on considera que s'ha donat resposta als costos del MEB (lletra a) de l'antecedent 2), i no a altres peticions, com el detall de les hores extres del personal de l'Ajuntament, tant les abonades com les comptabilitzades, la memòria del MEB i l'informe del Cap de seguretat.
9. En resposta al trasllat de les al·legacions anteriors (efectuat el dia 14 de març de 2024), l'Ajuntament de Masquefa comunica a la GAIP, en data 3 d'abril de 2024, on es contesta el següent:
 - S'insisteix en considerar lliurada la informació dels costos de MEB, així com sobre les fitxes de beguda retornades (lletra f de l'antecedent 2).

- Pel que fa al detall de les hores extres, “s’ha de dir que ja es va enviar el Decret d’Alcaldia de pagament de les hores extres dels treballadors de l’Ajuntament durant el mes de Juliol de 2023, i per tant l’import de les hores extres ja són conegudes pel grup municipal”.
 - Quant a la Memòria, “no existeix cap Memòria realitzada posterior a la festa. Ja s’ha dit i contestat en altres ocasions en aquest sentit”.
 - I pel que fa a l’Informe de la Policia Local “repetim i insistim en què no existeix cap Informe Policial a més a més de l’Informe de seguretat que ja es va enviar (...). Per tant, no podem enviar un informe que no existeix per molt que s’insisteixi en la seva sol·licitud”.
10. El dia 9 d’abril de 2024 la GAIP trasllada l’informe de l’Ajuntament a la persona reclamant i aquesta formula unes noves al·legacions, en data 23 d’abril de 2024. En elles hi podem llegir que:
- Quant a les hores extres del personal de l’Ajuntament, es considera que encara no es disposa del detall de costos d’hores extres de treball, a cobrar o a compensar. Tot i adjuntar-se el Decret de pagament d’hores extres del mes d’agost, per part de l’Ajuntament, “aquest document no està especificat per dies per tant no podem desgranar el que corresponen a la Masquefa en Blanc”. Això comprendria la totalitat d’hores extres efectuades pel personal en el desenvolupament de MEB i durant els dies de retorn d’entrades.
 - S’insisteix en que es faci arribar la Memòria de MEB, així com l’Informe de la Policia Local. Pel que fa a aquest darrer, es diu que “Seguim insistint en que si es diu una cosa després no es pot dir que no existeix, en una roda de premsa es diu que el dilluns el cap de la policia entrega un informe policial de que va succeir a la nit, que es molt diferent a un informe parlant només de la seguretat. En aquesta roda de premsa es parla de gent amb estupefaents, d’armes blanques tot això no ho tenim i l’alcalde en una roda de premsa diu que el dilluns el sergent fa entrega d’aquest informe”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d’accés a la informació pública

L’article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d’accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d’Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d’accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

"1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i ha facilitat a la persona reclamant una part de la informació sol·licitada, segons ella mateixa reconeix, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació el qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta part lliurada, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En concret, la informació lliurada sobre la qual manifesta el seu acord la persona reclamant seria la relativa als costos de MEB (lletra a, de l'antecedent 2), així com les entrades i els tiquets de beguda que es varen retornar (lletra f, de l'antecedent 2).

Al costat d'aquestes peticions, aquesta Comissió considera que també s'ha produït una pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació pel que fa a la Memòria de MEB (lletra e, de l'antecedent 2) i a l'informe policial (lletra g, de l'antecedent 2), en la mesura que l'Ajuntament de Masqueta ha senyalat reiteradament en els seus escrits que no existeixen, més enllà de la informació aportada.

En aquest sentit, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat.

Cal recordar igualment que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions lliuren a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En definitiva, el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca, com succeeix en el cas que ens ocupa i d'acord amb les previsions de l'ordenament jurídic aplicables a la matèria- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

3. Estimació del dret d'accés a una part de la informació sol·licitada

A parer d'aquesta Comissió, una part de la informació sol·licitada i reclamada no ha estat satisfeta per l'Ajuntament de Masquefa, durant el procediment d'aquesta Reclamació. Ens referim al detall de la totalitat d'hores extres efectuades pel personal –a cobrar o a compensar-, tant pel que fa al desenvolupament de MEB com durant els dies de retorn d'entrades (lletres *b*, *c* i *d* de l'antecedent 2).

En primer lloc, resulta indiscutible el seu caràcter d'informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB esmentat. En aquest sentit, és una "informació elaborada per l'Administració i que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a la informació pública, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). En el nostre cas, a més, la condició d'electa de la persona reclamant aporta un caràcter reforçat a la seva posició favorable al dret d'accés, com ha quedat assenyalat de manera general en el Fonament jurídic 1.

Pel que fa a la informació sol·licitada en concret, no s'aprecia d'ofici l'existència de límits que en puguin restringir l'accés, tenint especialment en compte la condició de regidora de la persona reclamant. De fet, l'Ajuntament de Masquefa ha lliurat part de la informació relativa al global de les hores extres efectuades pel seu personal, de manera pseudonimitzada (fent constar només les darreres quatre xifres dels respectius DNI). A parer d'aquesta Comissió, aquesta pràctica es considera correcta, d'acord amb el principi de "minimització de dades" (article 5.1 del Reglament General de Protecció de Dades), segons el qual seria legítima la cessió d'aquelles dades personals que siguin necessàries, adequades i proporcionals per al dret que constitueix la finalitat de l'accés reclamat, que en el nostre cas únicament consisteix en el nombre d'hores esmerçades efectivament en la celebració de MEB.

Dit això, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada; és a dir, al detall de les hores extres efectuades pel personal municipal –a cobrar o a compensar-, tant pel que fa al desenvolupament de MEB com durant els dies de retorn d'entrades, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració.

Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, l'Ajuntament ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els

documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Sistema retributiu i previsió social* (codi 0063), sèrie *Expedients de nòmines* (1510).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les

resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de maig de 2024, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte de la Reclamació 39/2024, d'acord amb les consideracions efectuades al fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 39/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament de Masquefa que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Masquefa a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 39/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.